

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: **T. P.**
bytem P.
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Týlem
sídlem Škroupova 561, 530 03 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2019, č. j. 70351/2019/ODSH/8,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Pardubic (dále též „správní orgán I. stupně“) dne 14. 5. 2019 vydal rozhodnutí č. j. OSA/D-1843/18/70 [na rozhodnutí je uvedeno datum 7. 5. 2019, k jeho vydání ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“), však došlo až jeho vypravením, tj. dne 14. 5. 2019], kterým uznal žalobce

vinným spácháním přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla tov. značky R., reg. značky X, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když nezjištěný řidič dne 22. 3. 2018 v době minimálně od 02:05 do 02:10 hodin s vozidlem tov. zn. R., RZ X, v ulici Pod Vinicí u č.p. 2843 v Pardubicích neoprávněně zastavil a stál na vyhrazeném parkovišti (dopravní zn. IP 12 – Vyhrazené parkoviště) pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou, čímž se tento nezjištěný řidič výše uvedeného vozidla dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 11. zákona v návaznosti na porušení § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“), pokuta ve výši 5 000 Kč a dále byla žalobci dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Odvolání bylo zamítnuto a toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 9. 2019, č. j. 70351/2019/ODSH/8.
3. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“). V ní namítal zejména nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že se správní orgány nevypořádaly s jeho námitkami. Správní orgány měly opomenout vypořádat se s námitkou, že vodorovná dopravní značka V 10f, specifikovaná v příloze č. 8 vyhlášky č. 294/2015 Sb., má být provedena tak, že parkovací místo je vyznačeno bílými čarami namalovanými na vozovce. Předmětné parkovací místo je však vyznačeno čarami červenými. Vyhláška č. 398/2009 Sb., kterou argumentoval žalovaný, upravuje technické požadavky zabezpečující bezbariérové užívání staveb, nikoliv náležitosti vodorovného dopravního značení. Není zřejmé, na jaké technické podmínky (č. 133) žalovaný odkazoval, nadto žalobci je známo, že žalovaný v jiných řízeních argumentoval tím, že ustanovení technických podmínek nejsou právně závazná. Žádné žalovaným odkazované vyjádření odboru dopravy správního orgánu I. stupně o tom, že dopravní značení je „v pořádku“, dle žalobce neexistuje. V tomto vyjádření je pouze uvedeno, že dopravní značení bylo provedeno a zkolaudováno v souladu se stavební dokumentací, není zde nic o souladu dopravního značení s příslušnými právními předpisy.
4. Správním orgánům bylo dále vytýkáno, že ani svislé dopravní značení není umístěno v souladu s § 2 odst. 2 a 4 vyhlášky č. 294/2015 Sb., neboť dopravní značka je umístěna na travnaté ploše za chodníkem oddělujícím travnatou plochu a pozemní komunikaci. Ani s touto námitkou se přitom žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal. Podle žalobce v předchozím řízení nebylo zjišťováno, kdo dopravní značení (svislé i vodorovné) vyhotovil a umístil způsobem, jaký byl zadokumentován, tj. v rozporu s právními předpisy.
5. Žalobce rovněž namítal, že před vjezdem do ulice Pod Vinicí je umístěna dopravní značka začátek zóny s rezervovaným parkováním na povolení společnosti U VINICE s.r.o. Žalobce je pro vozidlo reg. zn. X držitelem tohoto povolení. Z dopravní značky lze

dovodit, že pokud se v areálu nachází parkovací místo, držitel oprávnění je na tomto oprávněn parkovat. Všechna parkovací místa tak byla vyhrazena pro určité osoby, držitele oprávnění společnosti U VINICE s.r.o., a tato vyhrazená místa není možné dále „podvyhradit“ pro další osoby se specifickými vlastnostmi, a pokud snad ano, toto může být učiněno pouze s vědomím vlastníka pozemků. Stanovisko společnosti U VINICE s.r.o. však v řízení vůbec nebylo zjišťováno.

6. Žalobce uzavřel, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nemá oporu v právních předpisech ani ve správním spise, a navrhl zrušit napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na závěry obsažené v napadeném rozhodnutí i v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrekapituloval svoji argumentaci a navrhl žalobu zamítnout.
8. Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci samé rozhodl po veřejném projednání věci.
9. Soud předně uvádí, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek odpovědi na každou námitku, resp. argument. Rozsah reakce na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní - tzn., že na námitky lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí orgán veřejné moci prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. odstavec 24 nálezu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z: <http://nalus.usoud.cz>), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně plnit zákonem jim uložené úkoly. Z výše uvedených důvodů soud není povinen reagovat na košatou a obsáhlou žalobu stejně košatým a obsáhlým rozsudkem. Implicitně lze vypořádat i důkazní návrhy účastníků řízení (k tomu srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2019, sp. zn. III. ÚS 35/19, bod 62).
10. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Podle odst. 3 k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek podle odstavce 1 se nevyžaduje zavinění. Podle odst. 4 za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.

11. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 11. zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo v rozporu s § 67 odst. 4 neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě. Za tento přestupek se dle § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč.
12. Žalobce zejména namítal, že předmětné dopravní značky byly umístěny v rozporu s právními předpisy.
13. Nejprve se soud zabýval informativní svislou dopravní značkou IP 12 (Vyhrazené parkoviště), stanovenou v příloze č. 5 k vyhlášce č. 294/2015 Sb. Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb. se svislé dopravní značky umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné. Podle odst. 2 se svislé dopravní značky umísťují při pravém okraji pozemní komunikace nebo nad vozovkou; pro zdůraznění jejich významu mohou být značky nacházející se při pravém okraji pozemní komunikace zopakovány i při levém okraji pozemní komunikace. Podle odst. 4 se značky upravující zastavení nebo stání umísťují při tom okraji vozovky nebo pozemní komunikace, k němuž se vztahují.
14. Daná dopravní značka byla dle závěru soudu umístěna v souladu s právními předpisy, zejména v souladu s § 2 této vyhlášky. Na námitku žalobce, že tato dopravní značka se nachází až za chodníkem, správní orgány řádně a dostatečně reagovaly (viz str. 4 – 5 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a str. 3 – 4 rozhodnutí žalovaného), a tudíž jejich rozhodnutí nejsou nepřezkoumatelná. Daná dopravní značka byla umístěna až za chodníkem z důvodu zajištění bezbariérovosti daného místa. Pokud by značka byla umístěna na chodníku při okraji pozemní komunikace, mohla by blokovat případný přesun osoby se zdravotním postižením při výstupu/nástupu z/do vozidla (často se využívají zadní dveře vozidla s vysokozdvížnou plošinou pro nábor či nájezd vozíčkáře, aby nemusel z vozíčku přesehat, apod.). Soud doplňuje, že z fotografické dokumentace založené ve správním spise plyne, že předmětná dopravní značka je sice umístěna na travnaté ploše, ale skutečně nedaleko od chodníku sousedícího s daným parkovacím místem (dle správního spisu se jedná o cca 1,5 m od okraje komunikace), přičemž tato dopravní značka je velmi dobře viditelná (zcela v souladu s § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb.). Takové umístění soud nepovažuje za rozporné s § 2 odst. 2 nebo odst. 4 vyhlášky č. 294/2015 Sb., jak namítal žalobce. Jestliže vyhláška v těchto ustanoveních pojednává o umístění svislé dopravní značky „při okraji“ pozemní komunikace nebo vozovky, dle závěru soudu tato formulace připouští určitou přiměřenou vzdálenost dopravní značky od okraje pozemní komunikace nebo vozovky (nelze ji tedy vykládat jako „přesně na samotném okraji“). Tato přiměřená vzdálenost pak v daném případě bezpochyby zůstala zachována. Žalobcovy námitky týkající se svislé dopravní značky IP 12 jsou proto nedůvodné.
15. S námitkou týkající se tvrzené neplatnosti vodorovné dopravní značky V 10f se pak žalovaný vypořádal na str. 3 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že tato dopravní značka splňuje podmínky stanovené vyhláškou č. 398/2009 Sb. i technické podmínky č. 133; že dané dopravní značení je v pořádku, se vyjádřil i odbor dopravy správního orgánu I.

stupně. Žalovaný dodal, že každému držiteli řidičského oprávnění musí být zřejmé, že se jedná o vyhrazené parkoviště pro osoby tělesně postižené, když dané svislé a vodorovné dopravné značení spatří, a nespekuluje o tom, zda je dané dopravní značení v souladu s vyhláškami. Žalovaný tedy dostatečně reagoval na žalobcovu odvolací námitku, protože jeho rozhodnutí nelze označit za nepřezkoumatelné. Otázka, zda daná dopravní značka je v souladu s právními předpisy, je otázkou právní (nikoliv skutkovou), proto samotná existence odborného vyjádření odboru dopravy správního orgánu I. stupně ze dne 20. 11. 2018, č. j. MmP 98645/2018 (č.l. 55 správního spisu), nemá za následek automatický závěr o platnosti předmětného dopravního značení – naopak správní orgány rozhodující o přestupku (a následně i soud ve správním soudnictví) platnost dopravního značení musí posoudit jako předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu (soud dle § 52 odst. 2 s. ř. s.). Žalovaný však těmito požadavkům dostál, když existence daného odborného vyjádření nebyla jediným argumentem, pro který žalovaný shledal dopravní značení, zejména pak vodorovnou dopravní značku V 10f, jako souladné s právními předpisy. Přestože by úvahy žalovaného v napadeném rozhodnutí mohly být detailnější, nelze napadené rozhodnutí označit za nepřezkoumatelné či nezákonné.

16. Soud doplňuje, že předmětná dopravní značka V 10f, jak je stanovena v příloze č. 8 k vyhlášce č. 294/2015 Sb., je vyobrazena v souladu s právními předpisy. Je pravdou, že v příloze č. 8 k této vyhlášce je předmětná dopravní značka vyobrazena celá v bílé barvě. Dle fotografií založených ve správním spise je piktogram vozičkáře bílý, čára ohraničující toto parkovací místo je vyobrazena červeně. Tato skutečnost však nemá vliv na platnost dopravní značky, jak ostatně plyne z § 64 věty druhé před středníkem zákona o silničním provozu („vodorovné dopravní značky jsou vyznačeny barvou nebo jiným srozumitelným způsobem“). Jiné barevné provedení předmětné vodorovné dopravní značky proto nepředstavuje porušení právních předpisů. Soud podotýká, že červené vyobrazení čáry vymezující plochu dopravní značky naopak vede k její lepší viditelnosti, a tedy je i v souladu s účelem a smyslem zákona o silničním provozu a vyhlášky č. 294/2015 Sb. Skutečnost, že čára ohraničující parkovací místo vyhrazené pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou je provedena v červené barvě, proto sama o sobě nepochybně nemůže mít za následek závěr o neplatnosti předmětné dopravní značky.
17. V daném případě nemohlo být pochyb, o jaké dopravní značky se jedná a k jakému konkrétnímu místu se vztahují, protože tím, že tyto dopravní značky nebyly respektovány, byla naplněna skutková podstata přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Vzhledem k závěru o tom, že svislá dopravní značka IP 12 i vodorovná dopravní značka V 10f byly v projednávané věci umístěny v souladu s právními předpisy (se zákonem o silničním provozu i vyhláškou č. 294/2015 Sb.), soud považoval za nadbytečné vyjadřovat se k žalobcovým námitkám týkajícím se použitelnosti a závaznosti vyhlášky č. 398/2009 Sb. a technických podmínek, kterými argumentoval žalovaný. Stejně tak jsou bezpředmětné námitky žalobce týkající se vyjádření odboru dopravy správního orgánu I. stupně i toho, že v řízení nebylo zjišťováno, kdo dopravní značení vyhotovil a umístil – tyto otázky nemají vliv na závěr, že obě předmětné dopravní značky jsou umístěny, resp. vyobrazeny zcela v souladu s právními předpisy.
18. Žalobce rovněž namítal, že v areálu, v němž k přestupku došlo, se nejednalo o pozemní komunikaci, na niž se vztahují pravidla silničního provozu. K tomu soud konstatuje, že

podle § 2 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále též „zákon o pozemních komunikacích“), se pozemní komunikace dělí na tyto kategorie: a) dálnice, b) silnice, c) místní komunikace, d) účelová komunikace. Dle § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích je účelovou komunikací i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží potřebě vlastníka nebo provozovatele uzavřeného prostoru nebo objektu. Tato účelová komunikace není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu. V pochybnostech, zda z hlediska pozemní komunikace jde o uzavřený prostor nebo objekt, rozhoduje příslušný silniční správní úřad.

19. Soud se ztotožňuje se závěry správních orgánů (viz str. 6 rozhodnutí správního orgánu I. stupně), že areál společnosti U VINICE s.r.o. v části u č.p. 2843 v Pardubicích je kolaudačním rozhodnutím uznán jako pozemní cesta s venkovním parkovištěm určeným na cestě k pohybu vozidel, jedná se tedy o účelovou komunikaci a platí zde pravidla silničního provozu včetně dopravního značení zde umístěného.
20. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015, č. j. 6 As 289/2014-59, publ. pod č. 3360/2016 Sb. NSS (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná z: <http://www.nssoud.cz>), vlastník (či provozovatel) účelové komunikace, byť neveřejné, není oprávněn umožnit porušování zákona a nechat zde řídit motorové vozidlo i osoby, kterým to zákon o silničním provozu výslovně zakazuje. Podobně lze dle krajského soudu uzavřít, že vlastník (provozovatel) účelové komunikace není oprávněn umožnit účastníkům silničního provozu parkovat tam, kde to zákon či dopravní značení zakazuje. Obdobně se k otázce určení pravidel na neveřejné účelové komunikaci vyjádřil Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 21. 8. 2008, sp. zn. 21 Cdo 3797/2007 (rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou dostupná z: <http://www.nsoud.cz>), když uvedl, že *„zpřístupnění účelové komunikace, v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel uzavřeného prostoru nebo objektu, neznamena omezení pravidel provozu na této komunikaci pouze na pravidla, která jsou výslovně uvedena v individuálním aktu vlastníka (provozovatele) uzavřeného prostoru (objektu), případně je použit odkaz na výslovně určené části vyhlášky č. 99/1989 Sb. Smyslem této úpravy naopak je umožnit vlastníku (provozovateli) uzavřeného prostoru (objektu), aby podle svého uvážení stanovil s ohledem na využití a účel tohoto prostoru další (speciální) pravidla (např. provozní dobu areálu, místa vjezdu, výjezdu či parkování, maximální povolenou rychlost apod.), jdoucí nad rámec obecně závazných pravidel provozu na pozemních komunikacích stanovených vyhláškou č. 99/1989 Sb. (nyní zákonem č. 361/2000 Sb.).“*
21. Jestliže tedy vlastník (provozovatel) účelové komunikace v souladu s § 7 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích stanoví další (speciální) pravidla využívání uzavřeného prostoru nebo objektu, tato pravidla nemohou být v rozporu se zákonem o silničním provozu ani s umístěným dopravním značením. Ani parkovací karta vydaná společností U VINICE s.r.o. proto nemůže zvrátit zákaz vyplývající z dopravního značení (ze svislé dopravní značky IP 12 a vodorovné dopravní značky V 10f), jež bylo řádně a v souladu s právními předpisy v daném areálu umístěno.
22. Správní orgány v dostatečném rozsahu zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a na jeho základě přijaly odpovídající právní závěry, jež řádně odůvodnily. Vzhledem k tomu, že stav věci byl zjištěn dostatečně, jakož i s ohledem na shora přijaté

závěry pak soud shledal důkazní návrhy žalobkyně (výslech referenta odboru dopravy správního orgánu I. stupně a vyjádření společnosti U VINICE s.r.o.) nadbytečnými, a tudíž je neprovedl. Provedení navrhovaných důkazů by totiž na shora přijatých závěrech nemohlo nic změnit.

23. Krajský soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 30. září 2020

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v.r.
samosoudkyně